

GYÓGYÍTÓ KALANDOK GYEREKEKNEK

Óperenciás-tenger híján a Kis-Balatonon túl, Üveghegy helyett pedig a Zalai-dombság ölelésében, de létezik a hely, ahol valódi mesés élményt kapnak a mindennapokban hétfejű sárkányokkal harcoló legkisebb fiúk és lányok. A zalaszabari kalandparkban nyaranta többek között daganatos betegséggel küzdő gyerekek tölthetnek önbizalommal, jókedvvel az őszi-téli hónapokra, amelyek vagy a kórtermi élet, vagy a régi közösségbe való visszaszokás próbatételét rejtik.

◆ Szabados Zoltán és felesége 2007-ben döntött úgy, hogy táborot alapít, mivel kiskamasz fiaik számára hiába kerestek olyan nyári programot, amely a saját gyerekkori üdüléseikre emlékeztette őket. A szabadságra, amely mégsem korlátok nélküli, valamint a szórakozásra, amelyet nem az anyagiak tesznek értékkessé.

„Kezdetben jó tanuló, de nehéz sorsú gyerekeknek indítottunk turnusokat, akiket a környékbeli iskolákból válogattak a pedagógusok, igazgatók – kezdi a Zabori Kalandozoo tulajdonosa. – Később aztán személyes érintettség okán, egyik fiunk küzdelméről keresztül, megismertük a daganatos betegséggel harcoló gyermekek mindennapjait, illetve a gyógyuláshoz vezető út nehézségeit” – teszi hozzá Zoltán.

Ahogy meséli: saját bőrükön tapasztalták meg, mennyire fontos a fizikai épülés mellett a lelki regeneráció, ez viszont

elegendő önbizalom nélkül lehetetlen. Az önbizalmat a kórterem helyett egy izgalmas, kihívásokkal teli helyen könnyebb megszerezni. „Ezért született meg a Holnapocska tábor 2010-ben, amely idén már szívbeteg, égési sérült, siket és nagyothalló, valamint daganatos betegségből gyógyuló gyermekeket is fogadott” – mondja Szabados Zoltán.

MÁR A KILÁTÁS IS GYÓGYÍT

A kezdetektől együttműködik a Szabados házaspárral dr. Garami Miklós, a Semmelweis Egyetem Tűzoltó Utcai Gyermekgyógyászati Klinika onkológiai osztályának főorvosa, aki ha szükséges, a daganatos betegeknek rendezett tábor ideje alatt heti többször utazik a zalai faluba Budapestről, hogy beszélgessen, kezet rázzon vagy épp együtt csúszdázzon a kórházban megismert gyerekekkel.

„Elképesztően nagy lehetőség ez nekik, hiszen a gyógyuláshoz testi és lelki tényező is kell – hangsúlyozza a doktor. Sőt, az egyik legnehezebb feladat éppen a fizikai gyógyulás szintjére lépve érkezik el. – A kicsik vagy épp fiatalok, akik egy-másfél évet töltöttek kórházban, általában tanácstalanok, amikor ott kellene folytatni az életüket, ahol kiragadta őket a kór” – magyarázza Garami Miklós, aki szerint már maga a helyszín látványa is hatalmas feltöltődést jelent a messziről jött ember számára.

Valóban. A Kis-Balatonra táruul kilátás, a kalandparkot magába foglaló hatalmas füves terület vagy épp az itt élő szarvasok, szurikáták, kenguruk és lovak összképe nem mindennapi élmény sem a kisgyerekeknek, sem a kamaszoknak. A korosztályt egyébként, aki ideérkezik, évente meghatározzák – majd az orvosok megkeresik azokat a betegeket, akik alkalmasak a szabadságra, például nem veszélyeztetettek egy-egy vírus által.

„Tízből hat szülővel harcolok, hogy éljen a lehetőséggel. Joggal izgulnak. Viszont meg kell győzőm őket, hogy ebben az esetben a szülői felelősség lényege: az elengedés. Máskülönben csak erősítik a kórtermi élettel szépen lassan kiépülő betegségtudatot” – fűzi hozzá az orvos.

MONDD, TE MIÉRT VAGY KOPASZ?

Az egész nyáron át működő programot a Szabados házaspár sokáig csak a kalandpark bevételeiből finanszírozta, mára az önrész mellett segítség, hogy az Erzsébet-tábor keretein belül működhetnek. A turnusokban mindig közreműködik két pedagógus, egy vagy két ápoló, valamint számos önkéntes.

Utóbbiak főleg egészségügyi felsőoktatási intézmények hallgatói, de akad köztük olyan középiskolás is, aki itt teljesíti a kötelező ötvenórás társadalmi munkát. Emellett a sokszínű állomásokról – mint a hófánk-pálya, a lézertag, a gokart vagy az óriás csúszdák – a kalandpark egy-egy hivatásos animátora is segít.

„Minden próbatétel kialakításánál fő szempont, hogy bárki, akár egy végtaghiányos gyermek is használni tudja. Egészséges és beteg egyaránt képes bármire. Mivel a kalandparkba folyamatosan érkeznek a környéken nyaraló és élő családok, a lehetőség adott a találkozásra” – fejt ki a Holnapocska tábor megálmodója. Zoltán szerint éppen ez a közös játék a legnagyobb támogatás a hétköznapi életbe való visszatéréshez. „Itt szembejön majd olyan gyerek, aki kíváncsian megkérdezi: te miért vagy kopasz? A gyógyuló gyerekek pedig nem kell rögtön helytállni ebben a nehéz helyzetben. Még ott a burok, ahová vissza lehet térni: az önkéntesek, a nővérek, a kalandpark közepén álló tábori ház. Vagy egy vagányabb sorstársa, aki rávágja: mert kemoterápiára járok. A saját osztálytársainak így már ő is tudja, mit feleljen.”

Aki pedig a kórterembe készül vissza, szintén fontos csomagot visz magával. „A táborozó akár egy egész éven át él az élményből – mondja Garami doktor. És bár a daganatos sejteket az öröm sajnos nem pusztítja, a kezelések mellékhatásán annál inkább könnyít. – Sokszor hazatérve elég a kevesebb fájdalomcsillapító, vagy épp megszűnik a hányás, a hányinger. De a legjobb: tárgulnak a határok. Mert a gyerek úgy érzi: ha legyőzte a mélységet, az akadályt, akkor legyőzheti a betegségét. De ami a legfőbb: szükség esetén akár még önmagát is.” ◆

hirdetés

JÓSZOLGÁLAT
díj | 2016

JÓSZOLGÁLAT-DÍJ
A SZOCIÁLIS MUNKA
ELISMERÉSÉRE

ISMERSZ VALAKIT, AKI SOKAT TESZ MÁSKÉRT?

TUDSZ EGY HELYET, AHOL ERŐN FELÜL TESZNEK AZÉRT,
HOGY MÁSONNAK JOBB LEGYEN?

JELÖLD!

JELÖLÉSI HATÁRIDŐ: OKTÓBER 31.

RÉSZLETEK: WWW.JOSZOLGALATDIJ.HU